

Dag Gustafsson, Margareta Jensen-Andersson och Anders Ramberg tillsammans med publiken inledde kvällen

Pär Sörman ledde publiken till Sydamerika, England och naturligtvis till Sjösala
Foto: Christer Thyri

Per Svensson

Gertrud Wennerberg och Anders Ramberg

Lennart och Kristin Svensson

Ett möte med Taube på födelsedagen

Ett behagligt sorl utbreder sig i Mariestads teater. Stor förväntan råder. Det är den tolfte mars, ett viktigt datum för Mariestads Visans Vänner och visvänner i Mariestad. Nu firas Evert Taube, som traditionen bjuder sedan 1986.

Vad passar bättre att inleda en Taube-kväll med än allsång och *Calle Schewens vals* – en av Evert Taubes mest älskade och kända visor? Dag Gustafsson på piano, Anders Ramberg på gitarr och kvällens konferencier, Margaretha Jensen-Andersson gör att publiken är med på noterna från allra första stund.

Det är många som på olika sätt hyllat vår nationalpoet. Margaretha Jensen-Andersson framför den finstämda balladen *Till en poet*, vars upphovsmän är paret Skifs+Palmer.

Bland Evert Taubes rika repertoar finns ett antal s.k. konversationsvisor, två personer, oftast en man och en kvinna konverserar med varandra. Några sådana bjuds vi på under kvällen; bland annat *Kärleken och vinden* som tolkas förtjänstfullt av de båda visvännerna Gertrud Wennerberg och Anders Ramberg.

Ytterligare en allsång, den lite mindre kända

Västanvind, som publiken villigt stämmer in i.

Därefter följer en av Visans Vänner yngre förmågor, Per Svensson, som på ett personligt och sympatiskt sätt framför *Jag är fri, jag har sonat...*

Kristin Svensson årets stipendiat

I samband med Taube-aftonen delas ett stipendium ut och det här året är det Kristin Svensson, född och uppvuxen i Mariestad, som är stipendiaten. Kristin är vid det här laget väl känd och har gjort många framträdanden i kommunen och angränsande kommuner. Hennes musikaliska register är brett, både instrumentalt och vokalt, och man kan konstatera att hon är en synnerligen värdig stipendiat. Det hörs – och känns – att hon kommer att förvalta vår svenska visskatt på ett värdigt sätt.

Tillsammans med pappa Lennart på gitarr,

sjunger Kristin till att börja med *Violavá*. Den medryckande tangon *Fritiof och Carmencita* följer därpå och övergår raskt i *Tango i Nizza*. Som avslutning får vi lyssna till *Brevet från Lillan*, en annan av Evert Taubes mycket älskade visor.

Skådespel och sång

Kvällens hitresta gästartist, Pär Sörman, intar sedan scenen och trollbinder publiken under nästan en timme. Han är en av vår tids främsta uttolkare av den litterära visan, en mångsidig artist, skådespelare, sångare, multimusikant, dansare. Att han framför sångerna med stort musikaliskt kunnande, stor inlevelse och med stor scenisk utstrålning kan nog alla i publiken stryka under på.

På ett mycket trevligt sätt sjunger, spelar och berättar han. De instrument han har till förfogande är gitarr, concertina och munspel. Lägga därtill hans otroliga förmåga att medelst vissling ge Taubes visor något nytt, annorlunda.

Under sitt framträdande tar Pär Sörman oss med till bl.a. Sydamerika, England, Italien

och förstås till Taubes älskade Sjösala. Bland de visor som framförs bör nämnas *Balladen om Ernst Georg Johansson* och *Invitation till Guatemala*, där Pär Sörmans skådespelartalang kommer till sin rätt.

Något som inte så ofta lyfts fram hos Evert Taube är hans ”protestsånger”. En av de allra vackraste torde nog vara *Målaren och Maria-Pia*, en skildring av Mussolinis/Italiens erövring av Abessinien och vad som händer med människor i krig och som Pär Sörman tolkar på ett personligt och intimt sätt.

I samband med ett framträdande lär Pär Sörman ha sagt: ”En sådan här kväll är ett möte. Inte bara mellan mig och er, utan också mellan er”. Med den känslan lämnar vi alla Mariestads teater och längtar redan till nästa års Taube-afton.

Tack Mariestads Visans Vänner för en fantastisk kväll!

Text

ANITA ÖHLANDER